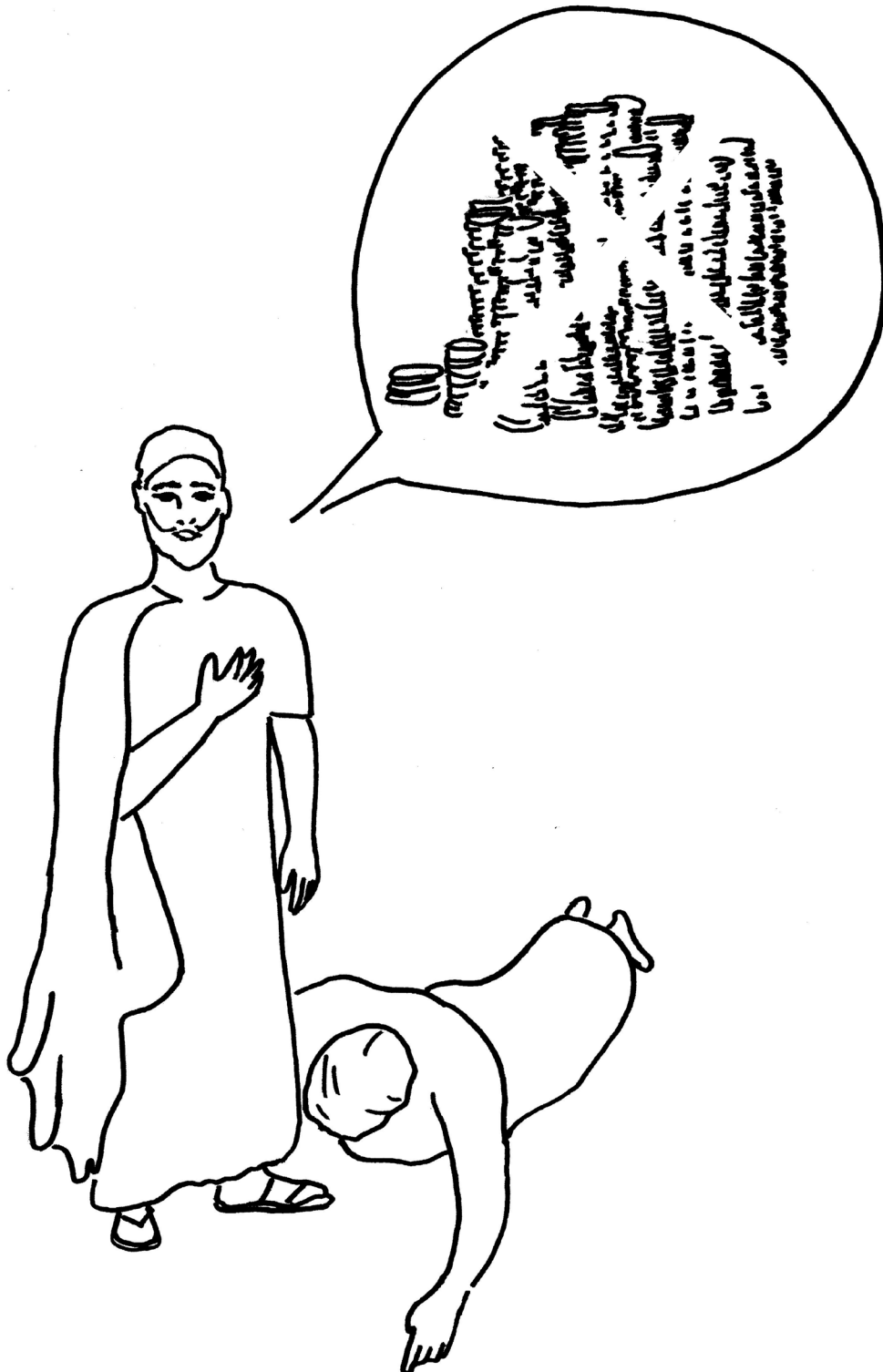

30 augustus 2026

Wat is vergeven?

Matteüs 18:21-35

Thema: Vergeven

Doel

De kinderen ontdekken dat God ons onze zonden vergeeft. Hij vraagt daarom dat wij anderen ook vergeven.

Toelichting

Jezus wil in deze gelijkenis laten zien dat God ons al het verkeerde wil vergeven, hoe groot onze schuld naar Hem ook is. Dat betekent dat onze zonde voor Hem niet meer bestaat. God komt er niet meer op terug. Omdat Gods liefde door Jezus de Verlosser voor ons zo groot is, moeten wij bereid zijn de schuld van anderen naar ons kwijt te schelden. De vergeving door God is een voorbeeld voor ons leven met elkaar.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Vergeven is wegdoen

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen gewoon de gelijkenis. De Koning is God die al onze verkeerde dingen wil wegdoen. Hij denkt er niet meer aan. En wij hoeven er dus ook niet meer bezorgd om te zijn. We mogen opnieuw beginnen en het beter doen. God vergeeft ons onze fouten... maar ook andere mensen hun zonden. Samen mogen we verlost verdergaan.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God vergeeft en dus vergeven wij ook

Richtlijnen: Vertel de kinderen dat het fijn is dat God jou je schuld vergeeft. Als je eerlijk bent, zie je wel hoe vaak jij iets verkeerd doet naar Hem. Al die fouten neemt God weg en komt er niet meer op terug. Als dat niet zo was, bleef je er altijd mee zitten. God geeft ons en de andere mensen in zijn liefde steeds een nieuwe kans.

Maar Hij vindt het wel belangrijk dat wij andere mensen ook vergeven wat zij ons hebben aangedaan. Dat is best moeilijk. Kijk maar naar die dienaar.

Waarom is het zo moeilijk het verkeerde gedrag van anderen naar ons toe te vergeten? Om die uit onze gedachten weg te doen en het weer goed te maken?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Vergeven ... en vergeten

Richtlijnen: Kennen de jongeren de uitdrukking 'Vergeven, maar niet vergeten'. Zo werkt het vaak. We willen anderen wel een nieuwe kans geven na een misstap, maar als het weer misgaat denken we: zie je wel... je kon het verwachten. Eens een dief, altijd een dief.

We lezen in de gelijkenis dat God inderdaad vergeet wat Hij ons heeft vergeven. De zonde bestaat niet meer voor Hem; die is weg. Waarom vinden wij het zo moeilijk hetzelfde te doen met een vaak veel kleinere schuld?

Maak de jongeren duidelijk dat niet alleen het krijgen van vergeving van God, maar ook het schenken van vergeving aan een ander opluchting geeft. Als je het probleem met de ander hebt besproken en opgelost, kun je weer verder. Mensen horen het samen goed te hebben. Dat is Gods ideaal. In je klas, bij jou thuis, op de sportclub. Het leven wordt veel mooier, christelijker, als wij het verkeerde echt kunnen vergeven en vergeten.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 103:1-13

(Een lied over God die ons onze schuld radicaal vergeeft. Zover als de hemel is van de aarde en het oosten van het wesen, vs. 11-12.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Dit tekstgedeelte staat in een veel grotere context. Dat blijkt wel uit het woordje 'toen'. Petrus komt nadat belangrijke dingen gezegd zijn over vergeving. Vergeving is daarom zo belangrijk, omdat we in onze daden, onze onderlinge omgang, een mogelijkheid hebben gekregen om te tonen dat we zicht hebben gekregen op Gods vergeving. Niet alleen in het verborgene van ons hart, maar evengoed met onze mond en onze daden. Gods Geest raakt onze geest aan. Wat doen we? Met de ziel kunnen we het tegenhouden (in gedachten, wil, verstand of gevoel). Maar we kunnen ook in onze ziel erin meegaan, om het daarna met ons lichaam gestalte te geven. In gebeden, woorden, daden. Komt iemand je in gedachten – zomaar – wat doe je dan? Mijn ervaring is, dat wanneer ik dat toelaat in mijn ziel en dan met mijn lichaam handel, het is 'alsof je geroepen was'. In je ziel en in je lichaam kun je zwaar beschadigd zijn als mens. Maar in geloof mogen we erop vertrouwen dat God met zijn Geest altijd toegang houdt tot zo'n zwaar beschadigd – en daardoor zeer beperkt – mens.

Wanneer Petrus tot zijn bekende vraag komt had de Here Jezus gezegd dat wanneer twee of drie mensen in zijn Naam bijeen zijn, Hij belooft in hun midden te zijn. Dat is dus niet bedoeld als flauwe opmerking wanneer er maar weinig mensen gehoor hebben geven voor een oproep om ergens aan deel te nemen, maar dat staat geheel in samenhang met de vergeving. Dáár is Hij in hun midden. God vergeving is niet zijn métier (Voltaire), niet zijn ambacht, maar is altijd verrassende liefde. En de kern van de verkondiging. God spreekt vanaf het verzoendeksel. Daar waar de blikken van de twee cherubs elkaar ontmoeten in het heiligste van het heilige. Een plek die je misschien niet aan kunt wijzen, maar die er zeker is en waardoor je zelf tot vergeving kunt komen, al is dat soms nog zo moeilijk.

Vers voor vers

- Vs. 21v De zevenmaal waar Petrus om vraagt is al buitengewoon veel. Zeven is het getal dat bij God hoort. Zes is het getal van de mens, die immers op de zesde dag werd geschapen. De Thora noemt geen aantallen. Jezus in zijn reactie ook niet. Het zeventig maal zeven betekent dat vergeving er altijd, steeds weer opnieuw mag zijn. Zoals in het gebed van elke morgen je de Here God mag danken dat Hij je heeft gespaard.
- Vs. 23v Een gelijkenis 'lijkt' ergens op. In dit geval gaat het om de Here God, Zijn omgang met ons mensen en hoe wij op onze beurt met elkaar mogen om leren gaan in zijn Naam. Zie vers 20.
De schuld van tienduizend talenten is bijzonder hoog. Een talent is 24 kilo zilver of 6000 denarie. Een denarie is het loon van een dagloner. Het minimum dagloon in juli 2025 lag op $8 \times 14,40 = \text{€ } 115,20$. Dat keer 6000 is € 691.200, -- En dat tienduizend keer ligt op 6912 miljoen. Nu zou dat door iemand als Elon Musk kunnen worden betaald, maar tot voor kort en zeker in Bijbelse tijden was dat volstrekt onmogelijk. Het bedrag tekent in de gelijkenis dat een mens niet in staat is om zijn/haar schuld die er is tegenover God ooit te kunnen voldoen.
- Vs.25v Alles moet de knecht/slaaf worden ontnomen. Er is geen betaling mogelijk – het leven in de gewone zin is voorbij en o voorgoed voorbij. De mens in kwestie overziet dat absoluut niet. Hij meent het terug te kunnen betalen.
- Vs. 27 Het is juist die naïviteit met deze krankzinnige illusie van een mogelijkheid tot terugbetaling, het volstrekt niet inzien over welke proporties het hier eigenlijk gaat met betrekking tot de schuld. Anders gezegd; wij overzien als mensen de schuld tegenover God niet en kunnen die ook niet overzien. Zoals de aarde als 'pale blue dot' ook maar een speldenprik lijkt op de foto die de Voyager ooit van het universum maakte. De ontferming – de koning voelt het in zijn binnenste ingewand. Ter vergelijking; bij vrouwen is dat de baarmoeder.
- Vs. 28 100 Denariën is dus honderd daglonen, zijnde € 11.520, -- volgens de hierboven genoemde berekening. Dat is een behoorlijk bedrag, maar niet in vergelijking met de miljarden schuld.
- Vs. 29v De woorden van de smeekbede zijn bijna volkomen gelijk aan de eigen smeekbede bij de koning kort daarvoor. Hij wil het niet horen en werpt de man in de gevangenis.
- Vs. 31 Theoretisch zijn 'goed' recht, maar in de ogen van de mededienaren, die blijkbaar weet hebben van de hem vergeven schuld en de hoogte daarvan, groot onrecht. Zij zijn bedroefd, omdat blijkbaar de waarde van de vergeving deze man was ontgaan, zoals hij ook de hoogte van zijn schuld niet echt wilde begrijpen. Hun verdriet betreft juist de man die van zijn kleine recht gebruik maakte en zo zijn schuld nog weer verder opdrijft. Nu in geestelijk opzicht!
- Vs. 32v Wat is vergeven? Blijkbaar dat je zicht krijgt op de verhouding van je eigen schuld ten opzichte van God en de schuld die een medemens tot jou heeft. De Bijbel draait om deze twee grote vragen. Waar ben je ten opzichte van God – Genesis 3: 9
En; Waar ben je ten opzichte van je medemens – Genesis 4: 9
En juist omdat God je van harte in Christus vergeeft mag je telkens vergeven. God wil immers niet 'dat een van deze kleinen verloren gaat' vers 10-14. Daarom steeds die lijn volgen van 14-20. Let op! 'Hij zij u als de heiden of de tollenaar'. Dat is niet een afwijzen. Want de volkeren, de heidenen behoren God toe. Misschien ligt op zo'n moment vergeving niet meer in jouw mogelijkheid, maar zo iemand mag/moet je steeds opnieuw in Gods aandacht opdragen. Hij wil immers ook niet dat jij als een klein schaap verloren zult gaan.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 32	
Lied 796: 2	
Lied 835	(=Gezang 463 LvdK)
Onze Vader	Hemelhoog 547
Tot zevenmaal zeventigmaal	Hemelhoog 94
Onze Vader	Hemelhoog 545
Sorry zeggen	Hemelhoog 284
Diep, diep, diep als de zee	Hemelhoog 327
'k Heb Jezus nodig	Hemelhoog 299
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101

Auteur: PZ

Vergeven is wegdoen

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd

'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

Jij zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken, bewegingen nadoen.

Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

Je kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet.

Ook kun je kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kun je dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als jij jouw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kun je het verhaal beeldend vertellen.

Kom van je stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

De kinderen kunnen de volgende rollen spelen

- de koning
- twee mensen die geld teruggeven
- de man die niet terug kan betalen
- de laatste man (de knecht) die aan de ander geld moet geven.

De andere kinderen - knechten van de koning - kunnen de woorden *'hoera'* en *'boe'* roepen.

Eventueel kun je wat attributen gebruiken, zoals een kroon en speelgeld. Zet de kinderen in een halve kring: hoefijzervorm. In de opening staan een stoel, dat is de troon.

Geef de kinderen die geld moeten geven een doorzichtig zakje met wat speelgeld.

Bijbelverhaal

Jezus is samen met zijn vrienden. Ze praten met elkaar. Petrus, één van zijn vrienden vraagt: 'Heer, als iemand anders mij slecht behandelt, dan moet ik hem vergeven. Maar hoe vaak dan? Wel zeven keer?'

'Nee', zegt Jezus, 'Geen zeven keer, maar 70 maal zeven keer.'

Petrus denkt eens na. $70 \times 7 = 490$ keer. Dat is wel heel vaak! Hij begrijpt het niet zo goed.

'Luister', zegt Jezus, 'Ik ga jullie een verhaal vertellen'.

Er was eens een koning.

(wijs het kind aan dat koning is)

Die zat op zijn troon.

(laat het op de troon gaan zitten)

Hij had aan verschillende mensen geld geleend. Dat

mochten ze gebruiken, maar moesten ze ook weer een keer terugbetalen.

'Vandaag wil ik dat de mensen het geld aan mij terugbetalen', zegt de koning.

De koning laat de mensen om de beurt bij zich komen.

(Laat het eerste kind met het zakje geld komen)

'Heb je het geld voor mij terug?' vraagt de koning.

(Eerste kind zegt:)

'Alstublieft, koning.'

'Dankjewel', zegt de koning.

'Hoera!', roepen de knechten van de koning.

Er komt nog iemand bij de koning.

(Laat het tweede kind met het zakje geld komen)

'Heb je het geld voor mij terug?' vraagt de koning.

(Tweede kind zegt:)

'Alstublieft, koning.'

'Dankjewel', zegt de koning.

'Hoera!', roepen de knechten van de koning.

Dan komt er een man bij de koning die héél veel geld van de koning heeft geleend.

(man komt bij de koning)

Hij moet de koning wel meer dan

€1.000.000,- terugbetalen!

De koning kijkt de man aan. *'Jij moet mij vele miljoenen terugbetalen'*, zegt hij.

'Ach, meneer de koning', zegt de man, *'Het spijt me verschrikkelijk, maar ik heb het geld niet meer. Ik kan u niets terugbetalen.'*

De koning zegt: *'Dan moet ik jou verkopen.* Ook je vrouw en kinderen, je huis en alles wat je hebt. Dan krijg ik geld voor jullie. Dan krijg ik in ieder geval nog iets terug.'

De koning meent wat hij zegt. Dit gaat hij echt doen.

De man *schrikt* enorm. *Hij knielt voor de koning neer en blijft diep gebogen liggen.*

'Ach, meneer de koning, heb alstublieft geduld met mij', zegt hij. *'Ik zal u later alles terugbetalen.'*

De koning krijgt medelijden met de man. Het is wel heel erg als hij de man met zijn vrouw en kinderen en al zijn spullen moet verkopen.

'Ik laat je gaan', zegt de koning. 'Je bent vrij, je hoeft dat geld niet meer terug te betalen, helemaal niets.'

O, wat is de man *blij!*

Snel gaat hij naar huis.

(het kind loopt door de kring)

Dit moet hij aan zijn vrouw gaan vertellen!

Als hij op straat loopt ziet hij een andere knecht van de koning.

(de knecht komt aanlopen)

Hé, dat is waar ook, denkt de man. Deze knecht heeft wel eens wat geld van mij geleend.

Dat heeft hij mij nog niet terugbetaald. *Het is niet zoveel geld, maar een heel klein beetje, maar ik wil het wel terug hebben.*

'Jij daar', zegt de man.

(kind loopt naar de knecht toe)

'Jij moet mij nog wat geld terugbetalen.'

De man pakt de knecht vast.

(kind pakt de knecht vast)

'En ik wil het nú hebben!

Je moet me nú betalen!'

De knecht zegt: 'Ach, heb alstublieft geduld met mij. Ik zal je later alles terugbetalen.'

Maar de man zegt: 'Geen sprake van! Ik laat je in de gevangenis opsluiten, totdat ik mijn geld terug heb!'

(neem de kinderen mee naar een plekje achter de kring en laat het ene kind daar 'in de gevangenis')

De knecht wordt in de gevangenis opgesloten.

Een paar mensen hebben gezien wat er is gebeurd.

Wat erg wat deze man doet! Dat kan toch niet! Ze roepen: 'Boe, boe!'

Ze worden er verdrietig van.

Dit moet de koning weten.

(wijs een van de kinderen aan)

De mensen gaan naar de koning en vertellen hem alles wat ze gezien hebben.

De koning roept de man bij zich.

(kind komt naar de koning)

'Jij bent een slechte man!', zegt de koning tegen hem.

De mensen roepen: 'Boe, boe!'

'Jij vroeg mij geduld met je te hebben, en ik zei dat je het geld niet hoefde terug te betalen.

Ik had medelijden met jou. Jij had ook medelijden met de andere knecht moeten hebben! Maar je hebt hem in de gevangenis laten gooien'

De mensen roepen: 'Boe, boe!'

De koning is zo boos, woedend is hij!

'Jij moet naar de gevangenis!', zegt de koning, en daar blijf je maar totdat je al het geld terugbetaald hebt!'

(neem het kind mee naar de gevangenis)

De mensen roepen: 'Hoera!'

De vrienden van Jezus hebben goed geluisterd naar het verhaal dat Hij vertelt.

Jezus wil hen er iets mee leren.

De Koning is God die al onze verkeerde dingen wil wegdoen. Hij denkt er niet meer aan.

Hij wil ons onze verkeerde dingen vergeven.

We mogen opnieuw beginnen en het beter doen.

God vergeeft ons onze verkeerde dingen. En hij wil ons helpen om de andere mensen te vergeven.

Afsluiting

Kijk hoe de kinderen reageren op dit verhaal en praat er met hen over door.

Laat eventueel het lied horen:

['7x70 maal'](#) (Elly en Rikkert)

Auteur: EZD

God vergeeft en dus vergeven wij ook

beeld: unsplash

Inleiding

Heb jij op school al de tafelsommen geleerd? 1×2 , 2×2 , 3×2 ... die ken je denk ik wel. En de tafel van 7, ken je die ook? 1×7 , 2×7 , 3×7 , en 7×7 , 8×7 , 9×7 . In de Bijbel staat een keersom uit de tafel van 7. En dat is het verhaal dat ik vandaag ga vertellen. Als je op school een keersom moet uitrekenen, dan is het goede antwoord heel belangrijk. Maar in het verhaal is dat precieze antwoord eigenlijk helemaal niet zo belangrijk. Ik zal je de som vast geven, misschien kun je het al uitrekenen. Het gaat om de som: 70×7 . Als je de tafel van 7 al kent, dan is het gemakkelijk. Eerst doe je 7×7 , dat is 49. Dan doe je het nog $\times 10$, dus het antwoord op 70×7 is 490. Maar zoals ik al zei, het gaat niet om het precieze getal 490. Maar om wat Jezus ermee bedoelt in het verhaal.

Tip Heb je kinderen in je groep die van getallen en rekenen houden? Bij de achtergrondinformatie van dit Bijbelgedeelte staat een mooie berekening om de getallen uit dit Bijbeldeel sprekender te maken. Je kunt dit bijvoorbeeld ophangen of opschrijven op een whiteboard om zo tijdens je verhaal naar te verwijzen.

Vertelling

Petrus staat vlakbij Jezus. Hij draait wat heen en weer. Er brandt een vraag op zijn lippen, hij wil graag weten wat

Jezus ervan vindt. Het is druk, er staan veel mensen om Jezus heen. Als het even stil is, neemt Petrus zijn kans. Hij zegt: 'Heer, als iemand mij slecht behandelt, dan moet ik hem vergeven. Maar als hij dat nog een keer doet, of zelfs nog een derde keer, moet ik hem dan ook vergeven? Hoe vaak moet ik hem vergeven? Zeven keer?' Het is stil, wat een bijzondere vraag is dit. En ook een vraag waar iedereen wel antwoord op wil. Zeven keer iemand vergeven is wel heel erg veel! Jezus blijft even stil en kijkt Petrus aan, daarna kijkt hij rond om de andere mensen rondom Hem aan te kijken. 'Nee,' zegt Jezus, 'niet zeven keer...' Een paar mensen zuchten even, gelukkig, je hoeft niet iemand zeven keer te vergeven als ze iets naars tegen je doen'. '... maar zeventig keer zeven keer.' Wat? Zeventig keer zeven... maar wacht eens... dat is wel heel erg veel, zeventig keer zeven is 490 keer! Maar dat kan toch niet waar zijn? Jezus zegt: 'Ik zal jullie een voorbeeld geven over de wereld van God, Gods Koninkrijk en hoe het in zijn Koninkrijk werkt. Luister goed.'

Jezus vertelt een verhaal, we noemen dat een gelijkenis. Het lijkt op een situatie die de mensen goed kennen, het lijkt ook op hoe de Here God met ons mensen om wil gaan. Het wordt helemaal stil, iedereen wil het verhaal van Jezus goed kunnen horen. En Jezus vertelt.

Er was een koning met heel veel dienaren. Veel van de dienaren hebben geld van de koning geleend. Zo zijn hun schulden bij de koning ontstaan. Sommige dienaren hebben veel geld geleend, anderen iets minder. De koning wil zijn geld terug. Daarom laat hij al zijn dienaren bij hem langskomen. Eén voor één zijn ze aan de beurt. Dat is heel spannend, vooral als de koning nog veel geld van je krijgt. Eén van de dienaren heeft ontzettend veel geld geleend, iedere keer kwam er een beetje bij. En nu is zo ontzettend veel, dat kan hij nooit terugbetalen. Niet vandaag, niet volgend jaar, maar ook nog niet over tien jaar, al zou hij alles wat hij verdient opzij leggen, dan nog gaat het hem niet lukken. De koning weet het en zegt: 'ik ga jou verkopen, maar ik ga ook je vrouw en je kinderen verkopen én alles wat je hebt. Als dat gedaan is, is al het geld van mij. Dat is nog niet genoeg om je schuld af te betalen, maar ik zal er genoeg mee nemen.' De dienaar vindt het vreselijk erg. Hij valt op zijn knieën voor de koning neer en zegt: 'heeft u alstublieft geduld. Ik zal u alles terugbetalen, ik zal er hard voor werken.' De koning weet dat dit nooit gaat lukken, maar krijgt wel medelijden met de dienaar. 'Ik hoor wat je zegt', zegt de koning. 'Ik heb medelijden met jou en je gezin. Ik hoef het geld niet meer dat je van mij geleend hebt, je hoeft niets meer terug te betalen.' De dienaar kijkt de koning aan. Hoort hij nu echt de koning zeggen dat hij niets meer terug hoeft te betalen? Wat een geluk heeft hij! Blij verlaat hij de troonzaal van de koning. Hij moet snel naar huis om het goede nieuws aan zijn vrouw en kinderen te vertellen. Misschien kan hij het ook aan de burens vertellen en aan zijn vrienden. Wat zullen zij blij zijn voor hem.

Blij loopt hij het paleis uit en gaat op weg naar huis. Dan komt hij een andere dienaar tegen. 'Hé, ik krijg nog geld van jou!' roept de dienaar tegen de andere man. De andere dienaar kijkt hem verdrietig aan. De man die net nog heel blij was, grijpt de andere man ruw vast en schreeuwt tegen hem: 'Nu betalen!' Dan laat hij hem los. Het geld dat hij nog van deze man moet krijgen is niet zo heel erg veel. Toch wil hij het geld terug hebben. De andere dienaar valt op zijn knieën voor hem neer en zegt: 'heeft u alstublieft geduld. Ik zal u alles terugbetalen, ik zal er hard voor werken.' 'Dat gaat niet gebeuren,' zegt de dienaar van de koning. 'Ik zal je in de gevangenis laten opsluiten tot je me alles hebt terugbetaald.' Hij wenkt een paar soldaten en geeft opdracht om de man in de gevangenis te gooien. Tevreden kijkt hij het groepje na, nu kan hij dan eindelijk naar huis om het goede nieuws te vertellen.

Wat hier gebeurd is, hebben meer mensen gezien. Ze gaan naar de koning en vertellen alles wat ze gezien hebben. De koning wordt boos. Hij heeft deze man alle schuld kwijtgescholden en wat heeft hij zelf gedaan? 'Roep hem en breng hem hier bij mij!' zegt de koning. De dienaar staat weer voor de koning en vraagt zich af waarom hij weer bij de koning is. Dan begint de koning te spreken: 'Jij bent een slechte dienaar. Jij was mij heel veel geld verschuldigd en toen je mij vroeg om geduld te hebben, kreeg ik medelijden met jou. Ik heb je gezegd dat je me helemaal niets meer hoefde terug te betalen

van die hele grote schuld die je had. Ik had medelijden met jou. Jij had ook medelijden moeten hebben met die andere man, diegene van wie jij nog geld zou krijgen. Maar je hebt hem in de gevangenis laten brengen.' Terwijl hij spreekt, wordt het gezicht van de koning steeds roder. Hij is woedend op de dienaar die voor hem staat. De koning roept de bewakers bij zich en laat de dienaar in de gevangenis brengen. Laat hem daar werken en lijden totdat hij zijn hele schuld heeft afbetaald!

Slot

Wat een bijzonder verhaal vertelt Jezus. De mensen kijken elkaar aan; begrijpen ze wat Hij bedoelt te zeggen? Begrijpt Petrus wat Jezus hier zegt? Jezus is nog niet helemaal klaar, hij zegt: 'Zo is het ook met mijn Vader in de hemel en met zijn Koninkrijk. Hij wil dat je anderen vergeeft. Hij wil niet dat je ze zomaar vergeeft, maar dat je ze van harte vergeeft, oprecht en met volle overtuiging. Steeds weer, als iemand dat vraagt. Als je dat niet doet, dan zal Hij je net zo behandelen als de koning dat deed met de dienaar die hem zoveel geld verschuldigd was.'

Een ander vergeven wat hij fout heeft gedaan, is niet zo gemakkelijk. Het komt vaak terug in onze gedachten. Is dat bij jou ook zo het geval? Denk dan maar aan dit verhaal of aan het lied (geschreven door Elly & Rikkert). En weet: ook al is het moeilijk, het is belangrijk om de ander te vergeven, ook al heb je dat al eens eerder gedaan!

Tot 7 maal 70 maal,
Vergeef ik een ander zijn schuld
Tot 7 maal 70 maal,
De Heer heeft met mij ook geduld

Auteur: JvdM

Vergeven... en vergeten

Petrus heeft een vraag aan Jezus. Een belangrijke vraag. 'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?'

Wat een mooie vraag van Petrus, hè? Dat heeft hij vast zelf ook gedacht. Het getal zeven had een bijzondere betekenis in de tijd van Jezus. Het was het getal van de 'completeid'. Misschien heeft Petrus wel heel vroom gedacht: als ik zéven keer bereid ben iemand te vergeven, dat moet Jezus toch wel mooi vinden? Dan doe ik wat God graag wil. Dan zal ik toch wel een wit voetje halen bij Jezus?

Ben je ook zo benieuwd wat Jezus zegt? Misschien zegt Hij wel: 'Nee hoor, één of twee keer is écht genoeg. Als iemand dan nog doorgaat met zondigen, is hij wel érg hardleers. Daarna is het wel klaar'

Laten we maar eens luisteren naar Jezus. 'Niet tot zevenmaal toe, zeg ik je, maar tot zeventig maal zeven.' Hè, wat?! Zeventig maal zeven... dat is vierhonderdnegentig keer! Je zou de tel kwijt raken. Nou... Verrassing! Dat is ook precies wat Jezus bedoelt! Je moet helemaal niet tellen hoeveel je iemand vergeeft. Gewoon doen, steeds opnieuw. En zoals zo vaak, maakt Jezus dat duidelijk met een verhaal. Luister je mee?

Je kunt het Koninkrijk van God vergelijken met een koning en zijn onderdanen. Die koning, die gaat maar eens achterstallige belasting innen. Het geld, dat zijn onderdanen hem schuldig zijn, moet maar eens betaald worden. Er wordt iemand bij hem gebracht die hem tienduizend talent schuldig was. Laten we zeggen: zes miljoen euro. Vél geld.

Maar die man, die kon zoveel geld helemaal niet betalen. Dan moesten er maar andere maatregelen volgen. De koning geeft bevel om deze man, samen met zijn vrouw, zijn kinderen en zijn spullen moest worden verkocht. Met het geld dat dat opracht, kon de schuld worden betaald. Maar... verkocht worden?! Dat zou betekenen dat deze man en heel zijn gezin slaven zouden worden! Wanhopig valt de man voor de koning neer en smeekt hem dat niet te doen. 'Heb geduld, dan zal ik alles terugbetalen.'

En de koning? Die kreeg medelijden met deze man. Hij zei niet: 'Oké, dan wacht ik af, maar o wee, als je niet betaalt...'. Nee, de koning schold hem alles kwijt. Die schuld van zes miljoen... was weg! Hij hoefde helemaal niets terug te betalen.

De man ging naar buiten. Wat zal hij blij en dankbaar geweest zijn. Toch? Ja, dat wel, voor zichzelf, voor zijn geluk. Maar... wat gebeurt daar dan? De man loopt buiten een buurman tegen het lijf. 'Wacht eens even jij', roept hij. 'Ik krijg nog iets van je!' Deze buurman is hem nog honderd denarie schuldig, laten we zeggen, honderd euro. Bijna niets. Zeker niet als je kijkt wat deze man net was kwijtgescholden. De man grijpt zijn buurman bij de keel

en zegt: 'Kom op met dat geld! En wel nu!' Als deze buurman hem smeekt om nog heel even uitstel te geven, is de man onverbiddelijk. In de gevangenis met die buurman, tot hij die honderd euro helemaal heeft terugbetaald!

Een paar andere onderdanen van de koning zien alles gebeuren. Ze zijn ontgaan. Eerst wordt die man zijn heel grote schuld zómaar kwijtgescholden, en daarna laat hij zijn buurman gevangenzetten voor honderd euro? Ze vertellen aan de koning wat er is gebeurd. De koning laat de man weer bij zich roepen. 'Je bent een slechte man!', zegt hij. 'Heel die schuld heb ik je kwijtgescholden toen je mij daarom smeekte. Maar medelijden hebben met een ander? Ho maar! Je had die man toch ook moeten vergeven, zoals ik met jou heb gedaan?!' De koning is zó boos, dat hij deze man alsnog in de gevangenis laat gooien.

Geen mooi verhaal. Geen mooie afloop. Maar wel een duidelijke les. Want wat zegt Jezus? 'Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.'

De koning in dit verhaal, dat is natuurlijk God. En die man, dat kunnen wij allemaal zijn. Jij en ik. Want wij doen elke dag dingen, die God niet zo heeft bedoeld. Die Hem verdrietig maken. Zo bouwen we een schuld op. Een schuld, die nog véél en veel groter is dan zes miljoen euro. Onbetaalbaar. En tóch is die schuld betaald! Omdat God zijn eigen Zoon, Jezus, gaf, die onze schuld heeft betaald. God vergeeft ons die enorme schuld. Hij zegt niet: 'Ik geef je nog even tijd om je schuld te voldoen'. Nee, Hij vergeeft en doet die helemaal weg. Zo wil God ook dat wij met andere mensen omgaan. Niet één, of twee, of zeven keer. Maar oneindig vaak wil God dat wij zijn liefde en vergeving ook laten zien aan de mensen om ons heen. Vergeven... en vergeten!

Lastig? Jazeker! Want wat kunnen anderen jou pijn doen. Wat kan die jongen of dat meisje uit je klas gemeen tegen je zijn geweest. Wat is het naar, als iemand jouw spullen kapot heeft gemaakt of erger... En tóch vraagt God van ons: vergeef het maar, en vergeet het. Hoe moeilijk ook! En weet je waarom? Omdat God altijd het beste met jou voorheeft. God weet best hoe moeilijk het is. Daarom wil Hij je er ook bij helpen. Daarom mag je bidden of God jou helpt om die ander te vergeven. Of God jou helpt om te gaan praten. Om te vertellen hoeveel pijn het je deed, maar dat je er nu niet meer aan wilt denken. Dat je tóch liever weer goed met iemand wilt zijn, in plaats van boos en verdrietig te blijven.

En weet je wat nu zo mooi is? Als je het níet doet, blijft het je dwars zitten. Blijf je boos en verdrietig. Maar blijft het je ook pijn doen, omdat het niet weg is. Omdat je die ander nooit meer kan of wilt vertrouwen. Maar als je het uitpraat, als je zegt 'ik vergeef je en ik wil het ook vergeten', dan komt er ruimte. Dan verdwijnt je boosheid en met wat geduld misschien ook wel je pijn. Dan kun je niet

alleen vergeven, maar ook écht vergeten! Zodat je weer samen verder kunt, en dingen weer 'heel' zijn. Zoals God het heeft bedoeld!

Je kent vast dat liedje wel, en als je het niet kent, kun je het makkelijk onthouden. Het is maar een heel klein liedje, maar het kan je helpen om het verhaal van vandaag niet te vergeten:

Tot zevenmaal zeventigmaal
Vergeef ik een ander zijn schuld
Tot zevenmaal zeventigmaal
De Heer heeft met mij ook geduld.

Auteur: MvdB